

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání, konaném dne 1. října 2013, **odvolání obžalované V. K.**, roz. Š., nar. XXXXX v XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu v Břeclavi ze dne 13.2.2013, č.j. 3T 117/2010 – 2957, a v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Vlastimíra Čecha a soudců Mgr. Markéty Jirsové a Mgr. Dana Krátkého, a rozhodl **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. d) odst. 2 tr. řádu se z podnětu odvolání obžalované napadený rozsudek **z r u š u j e** pouze ve výroku o výkonu trestu.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se nově rozhoduje tak, že obžalovaná se pro výkon trestu odnětí svobody v trvání **40 (čtyřiceti) měsíců zařazuje** podle § 39a odst. 3 tr. zákona do věznice s dozorem.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 13.2.2013, č.j. 3T 117/2010 – 2957 byla obžalovaná V. K. uznána vinnou pomocí podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona účinného do 31.12.2009 (dále jen trestního zákona k trestnému činu úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, 4 písm. b) trestního zákona), kterého se podle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustila tak, že ve své kanceláři a na ul. Koblížná č. 47/19 v Brně, v době od března do července 2007 sepsaly žádosti o poskytnutí úvěrů společně se samostatně odsouzenou D. E., které měly být použity údajně na koupi nemovitosti v Litomyšli, budova čp. 427, objekt na bydlení na pozemku č. st. 441/2, vše u KÚ Pardubický kraj, KP Svitavy, pro k.ú. obec Litomyšl (hotel Růže) a věděla, že přílohou těchto žádostí budou nepravdivá potvrzení a padělané listiny:

- smlouvu o smlouvě budoucí ze dne 15.3.2007 uzavřenou mezi P. M. a P. M. jako budoucí prodávající a samostatně odsouzenou D. E. jako budoucí kupující,
- dodatek č. 1 ke smlouvě o smlouvě budoucí ze dne 15.3.2007 uzavřený dne 26.7.2007,
- zástavní smlouvu k budově čp. 427, objekt na bydlení na pozemku č. st. 441/2, vše u KÚ Pardubický kraj, KP Svitavy, pro k.ú. obec Litomyšl (hotel Růže),
- ručení dvou ručitelů M. K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX a P. Ž., nar. XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX,
- potvrzení zaměstnavatele XXXXX o výši příjmu samostatně odsouzené D. E. ze dne 11.6.2007, výplatní lístky samostatně odsouzené D. E. za měsíce 1-4 roku 2007,
- smlouvu o pronájmu nebytových prostor uzavřenou mezi samostatně odsouzenou D. E. a společností JACK BAUER s.r.o. ze dne 15.3.2007,

tyto žádosti o úvěry samostatně odsouzená D. E. podepsala jako žadatel o úvěr, přestože žádný z požadovaných úvěrů čerpat nechtěla, neměla úmysl danou nemovitost kupovat a věděla, že finanční prostředky z těchto úvěrů budou předány jiným osobám, a následně jí samostatně odsouzená D. E. udělila plnou moc, kterou podepsala v Brně dne 15.5.2007 a obžalovaná pak samostatně vyřizovala samotné uzavření jednotlivých úvěrových smluv prostřednictvím L. V., zprostředkovatele finančních produktů pro Českou spořitelnu a.s., a takto byly uzavřeny smlouvy:

- 1) s Českou spořitelnou a.s., Praha 4, Olbrachtova 1929/62, PSČ 140 00, IČ 45244782, v oblastní pobočce v Břeclavi, Národních hrdinů 7, PSČ 690 58, dne 26.7.2007 smlouvu o americkém hypotečním úvěru č. 3268081835 ve výši 1.000.000,- Kč,
- 2) s Českou spořitelnou a.s., Praha 4, Olbrachtova 1929/62, PSČ 140 00, IČ 45244782, v oblastní pobočce v Břeclavi, Národních hrdinů 7, PSČ 690 58, dne 31.7.2007 smlouvu o hypotečním úvěru č. 0303461189 ve výši 3.500.000,- Kč,

- 3) se Stavební spořitelnou České spořitelny a.s., Praha 3, Vinohradská 180/1632, PSČ 130 00, IČ 60197609, zastoupenou Českou spořitelnou a.s., v oblastní pobočce v Břeclavi, Národních hrdinů 7, PSČ 690 58, dne 8.8.2007 smlouvu o překlenovacím úvěru a úvěru ze stavebního spoření ke smlouvě o stavebním spoření č. XXXXXX/XXXXXX ve výši 400.000,- Kč, finanční prostředky z těchto úvěrů byly vyplaceny na stanovené účty a inkasovány jinými osobami než samostatně odsouzenou D. E. a obžalovanou V. K., žádný z výše uvedených úvěrů není splácen, takto byla způsobena škoda České spořitelně a.s. a Stavební spořitelně České spořitelny a.s. v celkové výši 4.900.000,- Kč.

Za shora uvedený trestný čin a sbíhající se trestný čin podvodu podle § 250b odst. 1, 4 písm. b) trestního zákona formou účastenství podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 40 měsíců, pro jehož výkon byla podle § 39a odst. 2 písm. b) trestního zákona zařazena do věznice s dozorem.

Podle § 35 odst. 2 trestního zákona byl zrušen výrok o trestu ve vztahu k obžalované K. z rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 12.1.2009, sp. zn. 5 T 202/2008, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Proti tomuto rozsudku, a to do výroku o vině, do trestu, včetně jeho výkonu, podala včas odvolání obžalovaná. Namítá, že v žádném případě nebylo prokázáno, že by se dopustila jednání, jehož spácháním byla napadeným rozsudkem uznána vinnou a také že popsany skutek není trestným činem spáchaným ve formě příslušného účastenství. Udělení plné moci je úkonem jednostranným a je to tedy úkon závislý čistě na vůli zmocnitele. Obžalovaná tedy v rámci plné moci vůbec nejednala, a proto z tohoto hlediska nemůže být jakkoliv trestně právně relevantní. Obžalovaná v odůvodnění svého odvolání podrobně rozebírá provedené dokazování a dospívá k závěru, že tyto důkazy nemůžou žádným způsobem ji usvědčovat z jednání, které jí je kladeno za vinu. Dále obžalovaná uvedla, že po vyhlášení napadeného rozsudku se jí podařilo zjistit, že odsouzená E. vystupovala jako vedoucí v reklamní agentuře i před jinými osobami, které to mohou dosvědčit, a v tomto směru navrhuje vyslechnout svědka J. S ohledem na shora uvedené navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o vině a trestu a rozhodl o jejím zproštění v plném rozsahu, případně věc vrátil soudu I. stupně k novému řízení.

Krajský soud v Brně jako soud odvolací z podnětu podaného odvolání přezkoumal v souladu s ust. § 254 odst. 1, 3 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. V této věci odvolací soud přezkoumal celý napadený rozsudek, neboť odvolání obžalované směřovalo do výroku o vině i trestu. Po přezkoumání dospěl odvolací soud k následujícím závěrům.

V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, bylo důsledně postupováno v souladu s ustanoveními trestního řádu, zejména s těmi, které mají zabezpečit objasnění věci a právo obžalovaného na řádnou obhajobu. Řízení není zatíženo žádnými podstatnými vadami, které by mohly mít na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku. Nebyl proto shledán důvod pro jeho zrušení podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

Soud I. stupně ve věci provedl všechno potřebné dokazování tak, jak mu to ukládá ust. § 2 odst. 5 trestního řádu a zjistil skutkový stav věci bez důvodných pochybností. Podle přesvědčení odvolacího soudu není namístě provádět další dokazování výslechem svědka V. J., neboť jak je patrné ze spisového materiálu k okolnostem, jak vystupovala odsouzená D. E., byli vyslechnuti M. A., svědkyně F., svědek Š. a sociální situace odsouzené E. se podává i z provedených listinných důkazů. Závěry plynoucí z výslechu těchto osob a z listinných důkazů jsou shodné a není důvod o nich pochybovat, takže odvolací soud neshledal důvody pro doplnění skutkových zjištění. Soud I. stupně skutkové a právní závěry přesně, jasně a přesvědčivě zdůvodnil. S uplatněnými námitkami se již vypořádal soud I. stupně ve svém rozhodnutí. Odvolací soud proto odkazuje na podrobnou a přiléhavou argumentaci soudu I. stupně obsaženou v odpovídajících částech napadeného rozsudku, ke kterému neměl žádné výhrady a naopak se s ním plně ztotožnil.

Trestní věc obžalované byla již jednou předmětem přezkoumání krajského soudu, který v rozhodnutí ze dne 31.12.2012, sp. zn. 8 To 26/2012 uložil soudu I. stupně doplnit dokazování, týkající se problematiky předání 1.000.000,- Kč. Dále bylo soudu I. stupně uloženo, aby se zabýval obhajobou obžalované K., kdy tato tvrdila, že obžalovaná E. vystupovala jako úspěšná podnikatelka, když tato v rámci svého výslechu uváděla, že je přes čtyři roky nezaměstnaná, má za sebou dvanáct operací a byla ve finanční tísní, neboť na základě nepovoleného odběru elektrického proudu dostala podmínku uhradit částku 30.000,- Kč, které neměla. Současně si soud I. stupně měl vyžádat a zabývat se dřívějším odsouzením K., a to ve věci vedené Městským soudem v Brně, pod sp. zn. 5T 202/2008. Nalézací soud se přidržel pokynu odvolacího soudu, doplnil dokazování a jeho skutková zjištění mají plnou oporu v provedeném dokazování a ze správně skutkových zjištění soud I. stupně vyvodil odpovídající závěry právní. Soud I. stupně logicky a přesvědčivě v odůvodnění napadeného rozsudku vyložil, že obžalovaná K. si musela být vědoma toho, že listiny, které předkládá svědkovi V., se nezakládají na pravdě. Nepochybil, když neuvěřil tvrzení obžalované, že odsouzená E. se prezentovala jako dobře situovaná osoba. Správně vycházel nejen z výpovědi odsouzené E., ale i z rozhodnutí Okresního soudu v Ústí nad Orlicí, sp. zn. 2T 50/2006, výpovědi svědka Š. a A.. Stranou neponechal ani výpověď svědka P., který se vyjádřil k okolnostem předání částky 1.000.000,- Kč v kanceláři obžalované K. s tím, že tato i peníze převzala. Na vině obžalované nemění ani nic ta skutečnost, že nebylo prokázáno, že by svým protiprávním jednáním získala majetkový prospěch. Správný je závěr nalézacího soudu, že obžalovaná K. si měla být vědoma toho, že část listin předkládaných z její strany jsou padělané a jsou předkládány pouze za jediným účelem, a to je získání příslušných úvěrů. Nalézací soud se podrobně a výstižně vypořádal s námitkami obhajoby ohledně toho, jakým způsobem byly příslušné listiny kompletovány, kdy odsouzená E. potvrdila, že tyto již byly obžalovanou K. připraveny, ona je pouze podepisovala. Odvolací námitky jsou jen opakováním námitek obžalované, se kterými se bezesbytku vypořádal nalézací soud a odvolací soud se s jeho závěry zcela ztotožnil a pro stručnost na ně odkazuje. Výrok o vině byl proto shledán správným.

Rovněž výrok o uložení trestu odnětí svobody, jak byl uložen soudem I. stupně, byl shledán správným. Souhrnný trest odnětí svobody byl obžalované uložen za dva závažné úmyslné trestné činy, trest jí byl ukládán v sazbě od dvou do osmi let v trvání 40 měsíců, tedy pod polovinou zákonné trestní sazby. Ani odvolacímu soudu se takto uložený trest nezdá nepřiměřeně přísný. Obžalované byl tento trest ukládán za dva závažné úmyslné trestné činy a

dále ji přitěžovala i výše způsobené škody, která výrazným způsobem překračovala kvalifikační znak škody značné. Pochybení odvolací soud shledal v zařazení obžalované pro výkon uloženého trestu do věznice s dozorem podle ust. § 39a odst. 2 písm. b) trestního zákona, neboť obžalované byl uložen trest za úmyslný trestný čin ve výměře převyšující dva roky. Ke zpřísnění trestu, respektive zařazení obžalované do přísnějšího typu věznice nemohlo dojít, neboť odvolání si podala pouze obžalovaná, a proto bylo napadené rozhodnutí zrušeno podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního řádu toliko ve výroku o výkonu trestu a nově rozhodnuto, že obžalovaná byla pro výkon trestu odnětí svobody v trvání 40 měsíců zařazena podle § 39a odst. 3 trestního zákona do věznice s dozorem.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným

právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Krajský soud v Brně
dne 1. října 2013

JUDr. Vlastimír Čech v. r.
předseda senátu

Vypracoval:
Mgr. Dan Krátký v. r.

Za správnost vyhotovení:
Radka Podruhová